

NÅR HUNDEHOLDDET VOKSER ÉN OVER HOVEDET

Alt for mange hunde. Beskidt og rodet omkring hundene. Hunde, der ikke er passet, med filtret pels og lange kløer og en hund, der nok skulle have været omkring dyrlægen for nogle dage siden. Det ser ikke godt ud og hundeejeren er tydeligvis ulykkelig. På væggen hænger billeder, der viser glade hunde og mennesker i hyggelige situationer samt rosetter og pokaler, der afspejler, at sådan har det ikke altid været, men noget er gået galt. Helt galt. Hundeholdet er vokset dem over hovedet, og opdrætter har ikke formået at bede om hjælp i tide

TEKST: LISE LOTTE CHRISTENSEN, DKK'S KENNEL- OG ADFÆRDSKONSULENT
FOTO: SHUTTERSTOCK

Det bedste for hundene er, at der kommer styr på forholdene i kennelen.

Man bør reagere, hvis man ser tegn på, at hundeholdet ikke trives hos en opdrætter eller en hundeejer.

DKK er vi overbeviste om, at der ikke findes nogen hundeejere eller opdrættere, som vågner op en morgen og beslutter sig for ikke længere at ville passe godt på sine hunde. Sådan er det bare ikke. Men erfaringer viser, at menneskers livsløb indimellem kan tage så alvorlig en drejning, at deres dømmekraft påvirkes i en sådan grad, at deres hunde bliver nødstedte og må hjælpes. Vi har nok alle hørt om sager, hvor hundeejere ikke har kunnet overkomme at passe ordentligt på deres hunde, fordi tilværelsen ligesom er "gået i sort". Det kan være på baggrund af sygdom, ulykke, skilsmisse, depression, mistet arbejde, tab af ægtefælle o.a. Det er ikke ofte det sker, men det sker.

Hvad går galt?

Nogle gange begynder det at gå skævt, hvis afsætningen af hvalpene – helt mod forventning – ikke sker ved 8-ugers alderen. Hvalpene bliver måske 8-10 måneder uden at være solgt. Det kniber med tid

og overskud til at sikre en ordentlig socialisering af hvalpene, som til sidst er helt uegnede til at blive udplaceret til en almindelig køber. Det kniber nu også med penge til foder og dyrlægeregninger – og så kommer fristelsen måske til at lave et nyt kuld med håbet om, at de så kan sælges som 8-ugers hvalpe. Det er et skråplan, som desværre meget hurtigt kan skabe ulykkelige forhold for hundene. Gamle hunde bliver ikke passet. Syge hunde kommer ikke til dyrlægen. Rengøring, vedligeholdelse og pelspleje bliver forsømt. Det bliver mere og mere uoverkommeligt at beskæftige sig med hundene, fordi man pga. sin egen dårlige samvittighed næsten ikke kan holde ud at bede om hjælp og blive konfronteret med elendigheden.

Hvordan kan man hjælpe?

Ens mulighed for at hjælpe afhænger naturligvis af den relation, man har til hundeejeren. Er man gammel hvalpekøber, som bare kigger forbi med års mellemrum? Er man gammel opdrætterkollega? Er

man specialklubmedlem, som har "hørt en lille fugl synges"? I mange tilfælde er man nok tilbøjelig til at tænke: Der må være nogen, som kender ham/hende bedre og er tættere på. Men nogen skal jo gøre noget. Hundene skal have hjælp!

Giver du en kop kaffe?

Inviter dig selv på en kop kaffe. Hvis tanken slår dig, at du faktisk ikke længere ved, hvordan hundene har det, fordi de ikke lukkes ind, når du er på besøg, så kan der være god grund til at være opmærksom. Spørg ind til, om du ikke nok må hilse på hundene og evt. hjælpe med at tage dem ud at lege i indhegning eller have. Hvis du ikke må se alle hundene, så er der nok noget galt.

Hvis du kan se, at stedet begynder at forfalde, kan det være en idé at bringe samtalen ind på, hvad det kræver at holde hundenes opholdsrum, løbegårde og indhegninger i orden. Tilbyd evt. at komme

en dag og hjælpe med at tage en ordentlig tørn, hvis du kan se, at det er nødvendigt. Måske er I et par stykker (hvalpekøbere, klubkollegaer), som kan danne et lille "sjak" og tilbyde jeres assistance en weekend, hvor I medbringer redskaber og værktøj og får "opgraderet" forholdene, så det hele bliver overskueligt igen. Når I så er i gang, så hjælp med at tilse alle hundene, og find ud af om nogen trænger til ekstra omsorg. Når der først er "hul igennem", er det som regel nemmere at tale med opdrætteren. Måske er der nogle hunde, der kan komme til andre hjem i en periode. Tag fat i emnet – der skal tales om det.

Hjælp og erkendelsen

Det kan være svært at modtage hjælp, fordi der i det også ligger en erkendelse af, at det ikke er godt nok, som det er nu. Men sagen er jo, at alle kan få brug for hjælp. Jeg bruger ofte argumentet, at »»

Problemerne starter ofte med, at man ikke kan komme af med hvalpene, når de er de otte uger.

Der er mange tegn på, at hunde ikke trives. Brug din sunde fornuft, når du vurderer et hjem eller en kennel.

200 KR. GØR EN STOR FORSKEL – STØT INDSATSEN FOR DE NØDSTEDTE HUNDE

Vi har brug for din hjælp! Du kan hjælpe os med at hjælpe nødstedte hunde ved at sende en donation til DKK's nødhjælpskonto. Alle donationer – store som små – er meget velkomne. Det er muligt at opnå skattefradrag på donationer til DKK, såfremt beløbet er over kr. 200. **Du bedes indbetale det ønskede beløb via MobilePay nr. 25617 eller på DKK's konto i Jyske Bank: reg.nr.: 5035 kontonr.: 1361196.** **Mærk dit bidrag "Nødhjælp til hunde"**, og så vil din indbetaling udelukkende gå til denne del af DKK's hjælpeindsats. DKK er – ligesom f.eks.

Dyrenes Beskyttelse og Kattens Værn – berettiget til at modtage gaver og arv (uden at der skal betales arveafgift), som kan bidrage til at støtte det arbejde, DKK gør til gavn for hundene.

Arv og gaver

Hvis du ønsker at benytte fradragsmuligheden, skal DKK indberette din gave og dit CPR-nummer til SKAT. Derfor bedes du – i givet fald – oplyse dit CPR-nummer til DKK's bogholderi, som opbevarer numrene efter de til enhver tid gældende regler. Hvis du vil betænke hundene i dit testamente, kan du kontakte DKK. Oplys, at henvendelsen

drejer sig om testamentarisk gave og bed om at blive sat i forbindelse med DKK's jurist, Charlotte Vinter Dal.

hundeejeren helt sikkert selv ville hjælpe andre, der var havnet i en lignende situation – og sikkert allerede har hjulpet andre. Nu er det deres tur til at tage imod lidt hjælp – for hundenes skyld. Der er en udstrakt arm – grib den nu.

Hvis man støder på hunde, som er syge uden at være under dyrlægebehandling eller støder på akut vanrøgt, skal der reageres med det samme. Hvis ikke ejeren udviser vilje til at iværksætte en løsning af problemet her og nu, dvs. mens du er der, bør du kontakte DKK, så hjælpen kan sættes ind herfra.

DKK er parat med hjælp

DKK gennemfører årligt ca. 300 kennelbesøg – over halvdelen som uanmeldte besøg. Ved langt de fleste besøg er alt i den skønneste orden og hundene trives. Nogle gange gives der forslag til forbedringer og andre gange påbud. Men det er heldigvis ret sjældent, der er alvorlige problemer.

Besøgene afvikles af DKK's kennelkontakter, som udfører et flot stykke frivilligt (ulønnet) arbejde. Men med ca. 2.500 aktive kennelmærkeindehavere kan enhver regne ud, at kennelkontakterne ikke kan have føling med forholdene hos alle.

Bekymringshenvendelser

Hvis DKK bliver kontaktet om noget, som har akut karakter, bliver der imidlertid taget affære med det samme. Det kan godt kræve en dyb

Hvis man støder på hunde, som er syge uden at være under dyrlægebehandling eller støder på akut vanrøgt, skal der reageres med det samme.

indånding hos opdrætteren, hvis en af DKK's kennelkontakter pludselig står på trappestenen, og man ved, at forholdene for ens hunde ikke er i orden. Men det er en del af kennelmærkebestemmelserne, at DKK har lov til at komme på uanmeldt besøg.

I langt de fleste tilfælde vælger opdrætteren da også at medvirke konstruktivt, og der lægges en plan – både på den helt korte bane (hunde til dyrlæge samme dag, bokse ryddet og rengjort samme uge, (gen) etablering af hegn om luftearealer indenfor 14 dage etc.) og på den længere bane (nedbringelse af antallet af hunde i løbet af en fastlagt tidsperiode, hjælp til afhændelse af hunde, frivillig aftale om forbud mod at parre hunde, før hundeholdets antal er bragt ned etc.). >>>

1/2 ann

Vi gør først et seriøst, koncentreret forsøg på at bringe stedet på fode, for dét er det eneste, som hjælper hundene.

Hvis opdrætteren slet ikke vil samarbejde eller ikke overholder indgåede aftaler, indbringes vedkommende via bestyrelsen for DKK's disciplinær-nævn – typisk med udelukkelse til følge. Og herefter kontakter DKK selvfølgelig det lokale politi, Fødevarestyrelsen og dyreværnsorganisationer – for hundene skal jo stadig have hjælp. Men vi gør først et seriøst, koncentreret forsøg på at bringe stedet på fode, for dét er det eneste, som hjælper hundene.

Det koster

Det er ikke gratis for DKK at have en kennelkontaktordning – selvom kennelkontakterne som sagt arbejder frivilligt. Økonomisk assistance f.eks. i forbindelse med helt akutte tilfælde, hvor hunde skal bringes under dyrlægebehandling, skal fodres og medicineres eller skal transporteres til en anden landsdel for at blive omplaceret, kræver ressourcer. For hundenes skyld mener vi, at det er en vigtig opgave for DKK, og både enkeltpersoner, kredse og klubber kan bidrage økonomisk. Vi yder indsatsen efter devisen "hjælp til selvhjælp". Den helt akutte hjælp til nødstedte hunde følges op af en mere langsigtet plan for hundeholdet, så indsatsen ikke kommer til at bestå i at "kaste gode penge efter dårlige", men i gode, varige løsninger for hundene.

DKK vil fremme det gode hundeliv. Derfor skal menneskene også have hjælp.

1/1 ann